

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 669/2021
23.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Невенке Важић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела помоћ учиниоцу после извршења кривичног дела из члана 333. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивана Јелића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару СПК 5/21 од 25.03.2021. године и Кв 83/21 од 28.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Пазару СПК 5/21 од 25.03.2021. године и Кв 83/21 од 28.04.2021. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Пазару СПК 5/21 од 25.03.2021. године обавезан је окривљени АА да Вишем јавном тужилаштву у Новом Пазару надокнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 141.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности решења, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Кв 83/21 од 28.04.2021. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, изјављена на решење судије за претходни поступак Вишег суда у Новом Пазару СПК 5/21 од 25.03.2021. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Иван Јелић, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) и 3) у вези става 2. и 4. ЗКП, у вези члана 74, 264, став 4, 266. ЗКП и повреде одредаба Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а из образложења произилази да је захтев заправо поднет због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и предмет врати судији за претходни поступак на поновну одлуку или другостепеном суду на поновни поступак и одлуку или да другостепено решење преиначи на тај начин што ће окривљеног ослободити трошкова вођења кривичног поступка.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи, да је обрачун трошкова у побијаним решењима неправилан, јер су као посебне предузете радње од стране постављеног браниоца по службеној дужности, окривљеном наведене: поверљив разговор са осумњиченим пред ВЈТ дана 30.01.2021. године, присуство саслушању осумњиченог у просторијама ВЈТ Нови Пазар 30.01.2021. године, а затим и присуство саслушању осумњиченог и одређивање притвора код судије Вишег суда у Новом Пазару дана 30.01.2021. године, као и да су, као посебне радње браниоца по службеној дужности окривљеног наведене и: поверљив разговор са осумњиченим пред ВЈТ-ом дана 05.03.2021. године, присуство рочишту поводом признавања кривичног дела и закључења споразума о признању кривичног дела пред ВЈТ-ом дана 05.03.2021. године и присуство рочишту пред Вишим судом у Новом Пазару ради прихватања споразума о признању кривичног дела дана 05.03.2021. године, а да се заправо ради само о две радње које су предузете од стране браниоца по службеној дужности окривљеног-једна дана 30.01.2021. године, а друга дана 05.03.2021. године. У захтеву се наводи да су наведене радње предузете истог дана, у континуитету, с тим да се приликом обрачуна трошкова накнада имала увећати само за сваки започети сат, а не за сваку појединачну радњу. Бранилац окривљеног у захтеву наводи и да су сведоци ББ, ВВ, ГГ и ДД позвани дана 08.02.2021. године на саслушање, да је тог дана саслушана само ББ, да је због инцидента саслушање других сведока одложено, што се не може приписати у кривицу окривљеног, због чега он не може сносити трошкове одлагања наведеног рочишта тј. одржавање рочишта дана 01.03.2021. године, с обзиром да су дана 08.02.2021. године биле испуњене све процесне претпоставке за одржавање рочишта и испитивање предложених сведока. На наведени начин бранилац окривљеног АА указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда радње браниоца по службеној дужности окривљеног АА предузете дана 30.01.2021. године-поверљив разговор са осумњиченим, присуство саслушању осумњиченог у просторијама Вишег јавног тужиоца у Новом Пазару и присуство саслушању осумњиченог и одређивање притвора код судије у просторијама Вишег суда у Новом Пазару, као и радње предузете дана 05.03.2021. године-поверљив разговор са осумњиченим пред Вишим јавним тужилаштвом у Новом Пазару, присуство рочишту поводом признавања кривичног дела и закључења споразума о признању кривичног дела пред Вишим јавним тужилаштвом у Новом Пазару и присуство рочишту пред Вишим судом у Новом Пазару ради прихватања споразума о признању кривичног дела, свака за себе представљају посебне процесне радње.

Наведених шест процесних радњи, због чињенице да су предузете у два дана, не могу представљати две процесне радње, јер свака од њих представља посебну фазу у овом кривичном поступку, због чега за сваку од тих посебних процесних радњи браниоцу по службеној дужности окривљеног припада накнада и награда у складу са законом и Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА од стране Врховог касационог суда оцењени као неосновани.

Право на награду и накнаду трошкова браниоца по службеној дужности окривљеног АА на име присуства саслушањима сведока ББ дана 08.02.2021. године и саслушању сведока оштећене малолетне ВВ, сведока малолетног ГГ, сведока малолетног ДД дана 01.03.2021. године, правилно су од стране суда окарактерисане као две процесне радње, јер између њих не постоји континуитет у предузимању, при чему су без значаја разлози због којих све оне нису обављене у току једног дана, па за те радње браниоцу по службеној дужности окривљеног АА припада накнада у складу са законом и Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА од стране Врховог касационог суда, оцењени су као неосновани.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд је нашао побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА указује.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгомир Милојевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**